

Kurban Olayım Dön Hulusi

– MustafaSakarya · 09 Haziran 2010

Hulusi kalınca bir çam ağacına dayanmış, efkarla rakısını yudumluyordu. Karısıyla kavga etmişlerdi ve iki gündür bu ağacın altında yatıp kakıyordu. Rakı şişesinin dibinde kalan son kısmını da kafasına susuz bir şekilde dikip içti.

Tam bu sırada çam ağaçlarının aşağı tarafından arkadaşı Arap İsmail'in kendisine doğru telaşla geldiğini gördü. Arap İsmail komşusuydu. Şu an elinde üçe dörde katlanmış bir kağıt parçası duruyordu.

Birkaç dakika sonra Arap İsmail soluk soluğa Hulusi'nin yanına geldi. Endişeli bir şekilde elindeki kağıt parçasını Hulusi'ye uzatıp;

"Abi, Neriman yengem bu mektubu sana gönderdi" dedi.

Hulusi eski bir defter sayfasına, Türkçe mi, Arapça mı yazıldığı belli olmayan yazıya baktı. Zaten kafası da iyi olduğu için kağıdı ters tuttuğunun farkına ancak Arap İsmail'in müdahalesiyle varabildi. Mektup karısı Neriman'dan geliyordu. Bağı yanık bir halde okumaya başladı.

"Hulusi, evimin erkeği, atası, atı, beygiri....Ben karın Neriman, yani minnoşun. Her ne kadar yüz otuz kilo olsam da, senin bana minnoşum demen beni hep mutlu etti, sahi diyorum bak.. İki gündür kaçtın gittin benden, iyi mi oldu yani? Gerçi biliyorum, artık sevmiyorsun beni. Ama ben seni çok özledim haberin var mı? Söz bundan sonra iyi davranacağım. Seninle kavga ederken yüzünü kudurmuş kedi gibi cırmıklamayacağım. Ne bileyim artık daha nazik dögüşeceğim seninle. Belki bundan sonra anca ince bir oklavayla vururum kafana. Zaten kalın oklavayı iki gün önce sen evden kaçarken arkandan attıydım da bulamadın sonra. Bak bun da bile bir hayır varmış demek ki.

Hem bundan sonra daha temiz olacağım. Evi senede değil de ayda bir sıkça yıkayacağım. Çocukları da kokunca değil, kokmadan, kafalarına bit düşmeden yıkayacağım. Artık yatakta habire sıkışıp yere de düşmeyeceksin. Çünkü zayıflayıp bir prenses olacağım sana, hem de pamuk prenses gibi. Artık sen tabaktan yerken ben tenceden de yemeyeceğim. Zaten sen gittikten sonra boğazımda lokmalar zor geçiyor. Günde beş ekmeği bile zor yiyorum.

Artık seninle bıyık da yarıştırmayacağım, ağdamı tüylerin iki santime varmasını beklemeden yapacağım. Yani eve gelenler evin erkeğinin artık ben olmadığını anlayabilecekler. Ya da evde yogi varmış sanıp kaçmayacaklar.

Hani hatırlıyor musun Hulusi? Bir gün sen kapının arkasına saklanıp da "hööö" diye beni korkutup

altıma ettirmiştin, sonra ben de sana kızıp kafanı keserle yarıştım ya....Ne güzel günlerdi, değil mi
Hulusi.

Bak gördün mü ne kadar mutluymuşuz seninle?. Dön hadi evine, gül gibi minnoşuna. Kurban olayım
dönnnnnn.